Р Е Ш Е Н И Е
№ 3274

гр. София, 16.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **1338** по описа за **2014** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Р. Й. И., с адрес: област П., [населено място], [улица], срещу Решение от 20.12.2013г. по НАХД № 1148/2013г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 121-и състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0003369 от 09.10.2012г., издадено от Началника на Областен отдел „Контролна дейност-ДАИ" – [населено място], към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация", с което за извършено нарушение на чл. 40, ал. 1, т. 5 Наредба № 2 от 15.03.2002г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване на обществени превози на пътници с автобуси на касатора е наложено административно наказание „глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози /З./.

Касаторът оспорва в цялост решението като неправилно, незаконосъобразно, немотивирано и постановено в противоречие с материалния закон. Излага съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в съответствие с чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Претендира отмяна на постановеното решението, респ. отмяна на атакуваното НП.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното решение – оставено в сила.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е неоснователна.
Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 26.08.2012г. около 11:00ч., в [населено място] – площад Руски паметник, при извършена проверка служител на ОО „КД-ДАИ” – [населено място], се установява, че водачът на автобус с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] извършва обществен превоз на пътници по редовна автобусна линия – [населено място] – [населено място], с пътен лист 244941/26.08.2012г., но без маршрутно разписание или копие, заверено със свеж печат и подпис от общината възложител. Главен специалист - инспектор И. А. К., съставил акт за установяване на административно нарушение № 149155 от 26.08.2012г., връчен на същата дата. На основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са направени писмени възражения в тридневен срок от връчването му с приложение копие от маршрутно разписание № 14103 от 29.04.2011г. /вх. № 13-00-3682 от 28.08.2012г./. Въз основа акта е издадено атакуваното НП, с което за извършено нарушение на чл. 40, ал. 1, т. 5 Наредба № 2 от 15.03.2002г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване на обществени превози на пътници с автобуси на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 93, ал. 2 от З.. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС като логични и непротиворечиви доказателства: свидетелските показания на Г. Д. – свидетел при установяване на нарушението и съставянето на акта; Заповед № РД-08-452/26.09.2011г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията; други писмени доказателства, приложени по НАХД № 1148/2013г. на СРС, Наказателно отделение, 121-и състав.
Съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение е извършено от компетентен орган на основание чл. 92, ал. 1 във връзка с чл. 91, ал. 3 във връзка с ал. 2 от З.. Налагането на административно наказание е извършено от компетентен административен орган на основание чл. 92, ал. 2 от З. във връзка с § I, т. 7 от Заповед № РД-08-452/26.09.2011г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.
По безспорен начин са установени извършването на нарушението, в какво се изразява то, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Посочени са, както в АУАН, така и в НП, елементите от обективната страна на деянието - бездействие, датата и мястото на извършване – на 26.08.2012г. в [населено място] – площад Руски паметник, обстоятелствата, при които е извършено, и законните разпоредби, които са били нарушени виновно – чл. 40, ал. 1, т. 5 Наредба № 2 от

15.03.2002г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване на обществени превози на пътници с автобуси. Неоснователни в този смисъл са направените от страна на касатора възражения за неспазване на чл. 42, т. 4 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН, регламентиращи задължителните реквизити на актовете и наказателните постановления в производствата по ангажиране на административнонаказателна отговорност.

Съгласно § 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 2 от 15.03.2002г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване на обществени превози на пътници с автобуси същата е издадена на основание чл. 18 от З.. На основание чл. 40, ал. 1, т. 5 от цитирания подзаконов нормативен акт по време на работа водачът е длъжен да представи при поискване на контролните органи копие на маршрутно разписание, заверено със свеж печат и подпис от общината възложител по образец /приложение № 1/, което изискване не се отнася за превози по градски линии, които се управляват и контролират чрез система, осигуряваща достъп за наблюдение от контролните органи. Видно от приложената към делото преписка, с писмените възражения вх. № 13-00-3682 от 28.08.2012г. за първи път се представя копие от маршрутно разписание № 14103 от 29.04.2011г. Фактът за липсата му към момента на извършване на проверката от контролните органи на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация" не се оспорва от касатора, напротив – както в писмените възражения срещу акта, така и в касационната жалба, Р. Й. обяснява, че изискуемият документ не му е предоставен от дружеството, което извършва обществен превоз на пътници – [фирма].

Не се споделя изложеното от касатора за липсата на вина относно непредоставянето на маршрутно разписание със свеж печат и подпис на от общината възложител, тъй като законодателят изрично е посочил субектите, които отговарят при неизпълнение на вменени със З. и подзаконовите актове за неговото прилагане задължения. Легалната дефиниция на административното нарушение, дадена в чл. 6 от ЗАНН, предвижда същото да бъде деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Общественоопасните последици, които предизвиква процесното деяние, са свързани изцяло с невъзможността при непредоставянето на маршрутно разписание контролните органи да получат информация дали превозвачът, извършващ обществен превоз на пътници, разполага с валиден документ за осъществяването му, както и пътниците да изискват спазването на маршрута, времето на тръгване, престоя и спирките по време на пътуването. Още повече, че отговорността на водача на превозното средство е изрично регламентирана в чл. 37а от Наредбата, а именно: да извършва превозите в съответствие с възложеното маршрутно разписание; да спира на определените в маршрутното разписание автогари и автоспирки; да не извършва превоз по автобусна линия, за която няма валидни маршрутно разписание и договор; и др. При осъществяване на превоз на пътници водачът е длъжен да съблюдава изпълнението на законовите изисквания, а не да прехвърля отговорността на дружеството, чиято собственост е управляваното превозно средство. Вярно е, че превозвачът отговоря за изпълнението като лице по чл. 2 от Наредбата, т.е. при осъществяване на обществен превоз на пътници с автобуси по утвърдени транспортни схеми на територията на Република Б. от физически и юридически лица, регистрирани като търговци, същите следва да притежават лиценз за извършване на превоз на

пътници на територията на Република Б. или лиценз на Общността, както и други документи, които се изискват от закона и тази наредба. Изрично в посочената от касатора разпоредба на чл. 30, т. 7 от Наредбата законодателят вменява забрана на лицата по чл. 2 от същата да не допускат извършването на превоз по автобусни линии без валиден договор с възложителя и/или без валидно маршрутно разписание. Субект на нарушението на цитираната норма, обаче, ще бъде не водачът на автобуса, а неговият собственик. Съдът установи наличието на две различни изпълнителни деяния, които при извършването им се включват в състава на две различни административни нарушения: по чл. 30, т. 7 от Наредбата – забрана да се допусне извършването на превоз по автобусни линии без валиден договор с възложителя и/или без валидно маршрутно разписание, и по чл. 40, ал. 1, т. 5 от Наредбата – задължение да се представи при поискване на контролните органи копие на маршрутно разписание, заверено със свеж печат и подпис от общината възложител по образец. Отговорността се разграничава съответно на лицата по чл. 2 от Наредбата в първата хипотеза и на водачите на управляваното превозно средство във втората хипотеза. Предвидени са и различни наказания за цитираните по-горе разпоредби. Съгласно чл. 96, ал. 1, т. 8 от З. се наказват, както физическите, така и юридическите лица с глоба или с имуществена санкция 3000 лева, които разпоредят или допуснат извършването на превози по автобусна линия, за която не е сключил договор с възложителя или за която не притежава валидно маршрутно разписание, а съгласно чл. 93, ал. 2 от З. се наказва с глоба 500 лева водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, заверено копие на лиценз на Общността, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон или от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. За пълнота на изложението – по смисъла на чл. 96, ал. 1, т. 8 от З. във връзка с чл. 30, т. 7 от Наредбата елемент от състава на деянието липсата въобще на валидно маршрутно разписания, а – на чл. 93, ал. 2 от З. във връзка с чл. 40, ал. 1, т. 5 от Наредбата – наличието на валидно маршрутно разписание, с чийто незаверен препис към момента на проверката от контролните органи водачът не разполага.

Легалната дефиниция е дадена с § 1, т. 1 от Наредба № 2 от 15.03.2002г. за условията и реда за утвърждаване на транспортни схеми и за осъществяване на обществени превози на пътници с автобуси, а именно „маршрутно разписание" е основен вид разписание на автобусната линия: а/ маршрутното разписание на междуселищните линии задължително съдържа следните елементи: наименование на линията, списък на всички спирки (автогари) по маршрута, време на тръгване, пристигане и престой на всяка спирка за всички курсове, разстояния, особености на линията (изпълнение в отделни дни, сезонност и др./; б/ маршрутното разписание на градските линии задължително съдържа номер и наименование на линията, спирките по маршрута, времето на тръгване от началните пунктове и на преминаване през контролните пунктове в двете посоки. При тълкуването на чл. 93, ал. 2 от З. във връзка с чл. 40, ал. 1, т. 5 от Наредбата се установи, че под общото понятие „други документи от подзаконовите нормативни актове по прилагането на З." законодателят е категоризирал като изискуемо и заверен копие от валидно маршрутно разписание. Предвид това, наказанието „глоба" в размер на 500 лева на Р. Й. И. е наложено от административнонаказващия орган законосъобразно и явно справедливо.

Липсата на касационните основания по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от НПК обективират извод за отхвърлянето на касационната жалба като неоснователна, съответно – за потвърждаване на постановеното съдебно решение и на атакуваното наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, XIV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.12.2013г. по НАХД № 1148/2013г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:…… ЧЛЕНОВЕ: 1. ……

2……..